

**Sygn. akt IV K 935/18**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny w składzie następującym:**

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Marta Kwiatkowska

Prokurator: ---

po rozpoznaniu w dniu 24.04.2019r. na rozprawie

sprawy przeciwko **G. C.**, s. T. i S., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 31 maja 2017 r. do dnia 24 maja 2018 r. w W. uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 12.06.2014 r. sygn. akt V RC 230/14, wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 11.08.2010 r. sygn. akt V RC 483/11, wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 21.02.2008 r. sygn. akt V RC 915/07, obowiązku alimentacyjnego na rzecz synów B. U. i K. U., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk

### **orzeka:**

I. Oskarżonego **G. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą, że prostuje datę wyroku V RC 483/11 wskazując, że zapadł on 11.08.2011r. i za to na podstawie art. 209 § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.

II. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 kk w zw. z art. 34 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem synów B. U. i K. U..

III. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych, w tym 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

IV K 935/18

## UZASADNIENIE

**Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił co następuje:**

Prokurator oskarżył G. C. o to, że w okresie od 31 maja 2017 r. do dnia 24 maja 2018 r. w W. uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 12.06.2014 r. sygn. akt V RC 230/14, wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 11.08.2010 r. sygn.

akt V RC 483/11, wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 21.02.2008 r. sygn. akt V RC 915/07, obowiązku alimentacyjnego na rzecz synów B. U. i K. U., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, tj. o czyn z art. 209§1 kk.

W toku rozprawy Sąd ustalił, że G. C. jest ojcem małoletnich B. U. i K. U.. Oskarżony pozostawał z matką małoletnich – A. J. – we wspólnym pożyciu. Z tego nieformalnego związku urodzili się ich obaj w/w synowie. Alimenty od oskarżonego zasądzono w 2007r. i obecnie wynoszą po 500 zł na każdego z nich. Oskarżony nie utrzymuje kontaktu z ich synami. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 12.06.2014r. w sprawie o sygn. akt V RC 230/14 alimenty na B. i K. U. podwyższono do kwoty po 500 zł miesięcznie – płatne do rąk matki A. U. do 10-go dnia każdego miesiąca z góry (k.40). Oskarżony tytułem alimentów uiszczył w dniu 26.02.2018r. kwotę 50 zł, 15.04.2018r. kwotę 302 zł, 29.12.2017r. kwotę 303 zł, 21.11.2017r. kwotę 303 zł, 10.07.2017r. kwotę 502 zł, 28.06.2017r. kwotę 502 zł, 31.05.2017r. kwotę 502 zł, 26.09.2017r. kwotę 402 zł, 25.06.2018r. kwotę 302 zł (k.30-31) – dokonując wpłat na konto Komornika, przy czym na dzień 11.12.2017r. jego zadłużenie przekraczało 100 tys. złotych (k.1).

W okresie od 31 maja 2017r. do dnia 24 maja 2018r. w W. oskarżony uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy w/w wyroków obowiązku alimentacyjnego na rzecz synów B. U. i K. U., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, tj. o czyn z art. 209§1 kk.

***Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka A. J. (k.14) oraz innych dokumentów ujawnionych w toku rozprawy.***

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 61), a na rozprawę nie stawiał się i prowadzono ją pod jego nieobecność.

***Sąd zważył co następuje:***

Zarzucone oskarżonemu przestępstwo zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności bądź pozbawienia wolności do roku.

Oskarżony nie złożył wyjaśnień lecz przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przedstawione przez niego na etapie postępowania przygotowawczego dowody wpłat wskazują, że dokonując tych wpłat faktycznie nie realizował on obowiązku alimentacji zgodnie z treścią wyroku lecz spłacał tymi kwotami ogromne zadłużenie z tego tytułu Komornikowi. Na podstawie ujawnionych dowodów nie budzi wątpliwość fakt, że oskarżony nie uiszczał alimentów i spowodował w zarzucanym mu okresie zaległość wynoszącą co najmniej trzykrotność świadczeń okresowych. Ten fakt jest w świetle dowodów oczywisty i w ten sposób, w ocenie Sądu, oskarżony wyczerpał znamiona czynu opisanego w dyspozycji art. 209§1 kk w brzmieniu obowiązującym od 31.05.2017r.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka – A. J. – uznając je za logiczne, spójne i konsekwentne. Świadek wskazała dokładnie swoją sytuację finansową - dochody i wydatki i wykazała, że brak alimentów od oskarżonego nie spowodował zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych ich synów

Rozstrzygając o odpowiedzialności oskarżonego Sąd miał na uwadze treść przepisów kodeksu karnego obowiązujących w dacie wyrokowania.

Przedmiotem przestępstwa niealimentacji są prawidłowe stosunki rodzinne i realizacja obowiązku opieki przez zaspokojenie potrzeb materialnych osób, które same nie są w stanie ich zaspokoić. (patrz: Komentarz do art. 209 k.k. Marek Andrzej LEX 2010). W ocenie Sądu nie sposób przyjąć, aby w w/w okresie oskarżony nie miał obiektywnej możliwości płacenia alimentów, a fakt zaniechania ich regulowania nie pozostawia wątpliwości co do winy oskarżonego.

Odnośnie orzeczonej kary Sąd miał na uwadze stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jak też skutki jego zachowania, a jako okoliczność obciążającą uznał uprzednią karalność oskarżonego. Przystępstwo

przypisane oskarżonemu w dacie jego popełnienia zagrożone było alternatywnie karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku. Uwzględniając dyspozycję art. 53§1 i 2 kk Sąd uznał, że adekwatna będzie kara ograniczenia wolności w wymiarze 8 miesięcy z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Kara ta uwzględnia długotrwałość działania oskarżonego, stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze. Oskarżony deklaruje, że pracuje dorywczo, zatem wykonaniu tej kary nie powinna stać na przeszkodzie jego praca zarobkowa. Dodać należy, że oskarżony był uprzednio siedmiokrotnie karany za przestępstwo z art. 279§1 kk, art. 178a§1 kk i pięciokrotnie za przestępstwo z art. 244 kk na kary grzywny i pozbawienia wolności (k.63-64).

Jednocześnie orzeczono wobec oskarżonego obowiązek bieżącego łożenia na utrzymanie pokrzywdzonych. Realizacja tego obowiązku stanowić będzie gwarancję otrzymywania przez uprawnionego alimentów w sposób przewidziany w/ cyt. wyrokiem.

Z uwagi na sytuację finansową oskarżonego, który deklaruje osiągnięcie dochodów Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia go z ponoszenia kosztów nin. postępowania i obciążył go nimi w całości.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak na wstępie.